Salomonova mudra presuda

Ključni stih: „Sav je Izrael čuo presudu koju je izrekao kralj i poštovali su kralja, jer su vidjeli da je u njemu božanska mudrost u izricanju pravde.”

1. Kraljevima 3:28

Izabrano pisma

1. Kraljevima 3:16-28

Nakon Davidove smrti, njegov sin Salomon pomazan je za kralja Izraela. Želeći vjerno slijediti stope svoga oca, Salomon je s pravom potražio Božju pomoć. Rekao je: „Daj mi sada mudrost i znanje da uzmognem upravljati ovim narodom!” (2. Ljetopisa 1:10). Vidjevši Salomonovu poniznost i njegov plemeniti naum, Bog je uslišio njegovu molbu i podario mu veliku mudrost, rekavši: „Kako bi upravljao mojim narodom nad kojim te zakraljih dajem ti mudrost i znanje.”—stih 11

Gotovo odmah, Salomonova mudrost je bila iskušana. Parafrazirajući 1. Kraljevima 3:16-22—Dvije žene obratile su se kralju u vezi s vrlo ozbiljnom stvari. Obje su živjele u istoj kući i obje su rodile dijete u razmaku od samo tri dana. U kući su živjeli samo oni i njihova tek rođena djeca. Dijete druge žene živjelo je samo nekoliko dana i umrlo je tijekom noći. Shvativši to, otišla je u sobu prve žene, koja je spavala. Uzela je živo dijete pokraj zaspale majke i

položila joj mrtvo dijete u naručje. Kad je majka živog djeteta ujutro ustala, vidjela je mrtvo dijete u svojim rukama, prvo pomislivši da je njezino. Međutim, gotovo odmah je shvatila da to nije njezino dijete, već dijete druge žene. Prišla je ženi koja joj je tijekom noći uzela živo dijete, no žena je osporavala da je učinjeno ikakvo zlo i tvrdila da je živo dijete doista njezino. Tako su obje žene svjedočile kralju da je živo dijete njihovo, a mrtvo dijete pripada onoj drugoj.

Salomonova velika mudrost očitovala se u njegovu odgovoru dvjema ženama. Rekao je: „Donesite mi mač!" I donesoše mač pred kralja. Tada kralj reče: „Rasijecite živo dijete nadvoje i dajte polovinu jednoj, a polovinu drugoj." (stihovi 24,25) Na prvi pogled takav odgovor ljudskom umu djeluje odbojno. Ipak, iz reakcije tih dviju žena jasno je da Salomon nije imao namjeru izvršiti tako okrutan čin. Zahvaljujući mudrosti koju je primio od Boga, znao je da će upravo takav njegov odgovor iznijeti istinu na vidjelo. Žena koja je bila prava majka živog djeteta nije mogla podnijeti pomisao na kraljev prijedlog da se dijete raspolovi. Rado je pristala prepustiti dijete drugoj ženi samo kako ono ne bi bilo ubijeno. S druge strane, majka čije je dijete umrlo—i koja je okrutno zamijenila djecu—hladnokrvno je odgovorila da joj odgovara ako kralj raspolovi živo dijete.—stih 26

To je bilo sve što je kralj Salomon trebao čuti. Živo je dijete predao njegovoj pravoj majci, nepovrijeđeno. (stih 27) Naš ključni stih pokazuje da se vijest o Salomonovim mudrim postupcima brzo proširila Izraelom. Što je najvažnije, narod je u tome prepoznao Božju mudrost. Doista, Božja mudrost u

svim vremenima nadilazi ljudsko poimanje. „O dubino bogatstva, i mudrosti, i spoznanja Božjega! Kako li su nedokučivi sudovi i neistraživi putovi njegovi!”—Rimljanima 11:33